

AJTÓ ELŐTT

Szerző: Pajor Ábrahám,
Pálhegyi Dávid

VSZ.

Nézd az ég, már gyű - lik - e - lé a ső - tét, Ösz -
Hi - te - tők és far - ka - sok lép - nek e - lő, jön a nem

5 - sze - csap nem - zet és nép, há - bo - rú hí - re - i szól - nak,
sze - re - tett i - dő, meg - in - dul a föld és a szív ki - húl, de

9 de ez itt még nem a vég.
a - ki túr meg - me - ne - kül.

REFR

am

És fel - jön az ég - re majd az a jel, a - hogy a tol -
fény mint az - e - lőtt és re - meg az ég

15 - vaj, úgy jö - vök el, le - ve - ti az ég ma - gá - ról a csil -
és sír ez a föld, ké - szülj né - pem, mert ha - mar el -

18 - la - go - kat már az i - dő kö - zel. Nem ra - gyog a nap
- jö - vök én itt ál - lok az aj - tó e - lőtt.

2. Sokakat a világ megutál, kitagad, de megrövidül az a nap,
Az ég és a föld elmúlnak, de a beszédem megmarad.
De a beszédem megmarad.

BRIDGE: A hegyek már nem rejthetik el, a gonosznak vége, lehull a lepel.
Az Isten Sátra a Földre leszáll és a Szent újra magához emel.
És vihar támad a puszta felől, leszakad a kő, a szobor ledől,
És Jeruzsálem már nem emlékezik a gyászról, a könnyeiről.

SÓFÁR
református
dicsőítő iskola